

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 697/2017
25.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Катарине Манојловић-Андрић, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Мирослав Пешић адвокат из ..., против тужене ББ из ... чији је пуномоћник Михаило Крстић адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1941/16 од 10.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1941/16 од 10.11.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1941/16 од 10.11.2016. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 1533/15 од 30.03.2016. године која је исправљена решењем истог суда П 1533/15 од 22.04.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ... према туженој ББ из ... и утврђено да уговор о купопродаји непокретности оверен пред Основним судом у Ужицу Ов.3 бр. ... од 17.10.2012. године којим је ВВ из ... као продавац продала туженој ББ као купцу једну породичну стамбену зграду у ... у улици ... број ... постојећу на катастарској парцели ... КО ..., број зграде ..., која се састоји од подрума и приземља у основи површине 88м² са правом коришћења катастарске парцеле ... КО ... укупне површине 2 ара 80м² све по препису листа непокретности број ... КО ..., не производи правно дејство према тужиоцу до висине његовог потраживања према ВВ из ... које има по основу уговора о приступању дугу од 29.08.2012. године закљученом између ВВ као приступиоца и овде тужиоца као повериоца у износу од 15.000 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по ком пословне банке продају ефективну страну валуту у месту плаћања на дан исплате са каматом коју прописује Европска централна банка по средњем курсу Народне банке Србије почев од 08.01.2013. године па до

коначне исплате, што је тужена дужна признати и трпети да наведена имовина буде предмет извршења ради наплате потраживања тужиоца које има према ВВ из .... Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 237.354,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде са каматом према Закону о затезној камати почев од истека рока од 15 дана од дана пријема пресуде па до коначне исплате, а за износ већи од досуђеног, и то: камате за период почев од дана пресуђења (30.03.2016. године) до истека рока од 15 дана од дана пријема пресуде и за трошкове у износу од још 36.838,75 динара са каматом од дана пресуђења до исплате, захтев је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1941/16 од 10.11.2016. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П 1533/15 од 30.03.2016. године, исправљена решењем Основног суда у Ужицу П 1533/15 од 22.04.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложила је да се о изјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер сматра да постоји потреба разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и тумачења права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију са предлогом да се иста одбаци као недозвољена и тужена обавезе на накнаду трошкова поступка по том ванредном правном леку.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 17/17 од 21.03.2017. године уступљени су на стварну надлежност Врховном касационом суду списи Основног суда у Ужицу П 1533/15 ради одлучивања о дозвољености и основаности ревизије тужене изјављене против пресуде тог суда Гж 1941/16 од 10.11.2016. године.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према наведеној законској одредби ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Тужилац је поднео тужбу ради побијања правне радње свог дужника, предвиђену одредбом члана 280. став 1. Закона о облигационим односима. Из

садржине наведене законске одредбе произилази да је за успех ове тужбе потребно да је потраживање тужиоца доспело у време подношења тужбе, односно да исто не мора бити доспело у време када је дужник предузео правну радњу која се тужбом побија јер његово потраживање може настати и после побијане правне радње дужника, па зато и доспети после тога. У конкретном случају, тужиочево потраживање је настало 29.08.2012. године, даном закључења уговора којим је дужник ВВ приступила дугу ГГ у висини од 15.000 евра, а доспело је пре подношења тужбе - 07.01.2013. године, истеком уговореног рока за његово враћање.

Одредбом чана 281. Закона о облигационим односима је, између осталог, прописано: да се теретно располагање може побијати ако је у време располагања дужник знао или могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима, и ако је трећем лицу са којим је или у чију је корист правна радња предузета, то морало бити познато или могло бити познато (став 1); да се претпоставља да је трећем лицу било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцима ако је оно дужников супруг, или сродник по крви у правој линији или у побочној линији до четвртог степена, или по тазбини до другог степена (став 2). Тужена је мајка тужиочевог дужника (крвни сродник по усходној правој линији), због чега за њу важи законом прописана претпоставка да јој је било познато да се закључењем уговора о купопродаји Ов ... од 17.10.2012. године наноси штета тужиоцу. Терет обарања ове законске претпоставке је на туженој, која мора доказати да јој та чињеница није била позната. Нижестепени судови су, оценом исказа тужене - да није знала за постојање тужиочевог потраживања и да је уговор о купопродаји закључила како би предметну непокретност задржала у својини и спречила реализацију хипотеке другог повериоца тужиочевог дужника, изнели правилан закључак да ова претпоставка није оборена. Ово нарочито ако се има у виду да је брисање хипотеке и задржавање права својине могло бити постигнуто и на други начин - исплатом дуга хипотекарном повериоцу тужиочевог дужника, а не закључењем уговора о купопродаји непокретности и исплатом цене извршеном хипотекарном повериоцу продавца, дужника тужиоца.

Инсолвентност дужника као посебни услов за успех побијања његове правне радње прописана је чланом 280. став 2. Закона о облигационим односима и њено постојање мора доказати тужилац. У овом случају тужилац је доказао да његов дужник на подручју КО ... нема непокретне имовине и тако је на тужену „превалио“ терет доказивања чињенице да његов дужник има другу имовину из које би могао наплатити своја потраживања.

Имајући изложено у виду, по налажењу Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно тумачили и применили одредбе чланова 280. и 281. Закона о облигационим односима, због чега нема места њиховом другачијем тумачењу. Побижана пресуда не одступа ни од устаљене судске праксе у овој

врсти спорова, а у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања које је у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о посебној ревизији, па је зато на основу члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући одозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби је вредност предмета спора одређена износом од 1.675.500,00 динара. Означени износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија тужене није дозвољена.

С`тога је, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. Закона о парничном поступку. По налажењу Врховног касационог суда трошкови за састав одговора на ревизију нису били потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић